

[Ministeren for offentlige arbejder]

værkstederne, og også her er tjenestemændenes andel ringe (maksimalt 25).

Der har således ikke været én eneste tjenestemand ved DSBs overfarter, der er gået ud i en arbejdsstandsning.

I det citat fra bemærkningerne til lovforslag nr. L 199 om tjenestemandsansættelser ved Bornholmstrafikken, som er fremdraget i begrundelsen for nærværende spørgsmål, er netop fremhævet det forhold, at flere af de overenskomstansattes organisationer har været parat til at lamme trafikken ved lovligt varslet konflikt.

I modsætning til overenskomststridige og ulovlige arbejdsnedlæggelser, der normalt altid vil være ganske kortvarige, kan en lovligt varslet arbejdsstandsning strække sig over både uger og måneder. Dette ville være ganske katastrofalt for det bornholmske samfund. Tjenestemænd vil derimod aldrig kunne etablere en lovlig arbejdsstandsning, og der kendes ingen eksempler inden for hele statens område på, at statstjenestemænd har nedlagt arbejdet ud over få dage.

Ved at tjenestemandsansætte personalet ved Bornholmstrafikken vil staten ikke fremover komme i en så presset situation, at der på grund af usigten til, at en lovligt varslet konflikt kan standse sejladsen til og fra Bornholm, må indgås forlig om overenskomstfornyelser, der set fra statens side er meget lidt tilfredsstillende – måske endog i strid med regeringens målsætninger.

Jeg er derfor helt uenig i, at begrundelsen for lovforslaget skulle være urigtig; tværtimod finder jeg, at den senere tids arbejdsnedlæggelser, der ikke standsede den kollektive trafik på DSBs område (færger/tog/busser), netop bekræfter betydningen af tjenestemandsansættelser. Jeg finder derfor ingen anledning til at trække lovforslaget tilbage.

Spm. nr. S 1017

Til *miljøministeren* (12/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvordan vurderer ministeren de tekniske og økonomiske muligheder for en afgørende reduktion af den samtidige afbrænding af henholdsvis ligninholdige materialer og klorforbindelser i kommunale affaldsforbrændingsanlæg?«

Begrundelse

I forbindelse med S-kommunernes affaldsprojekt (Danske Kommuner, 23. januar 1985) har der været givet støtte fra miljøstyrelsen til bl.a. en afprøvning af effektiviteten af det fungerende italienske sorteringsanlæg i Rom, der frasorterer henholdsvis papir-, pap- o. lign. fraktioner og plastmaterialer.

Svar (22/4 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Vi forstår spørgsmålet således, at der ønskes en vurdering af mulighederne for at nedsætte dioxindannelsen ved affaldsforbrænding ved at fjerne en af de komponenter i affaldet, som skal være til stede, for at dioxin kan dannes.

Det skønnes, at dette ikke er muligt, idet udgangsstofferne for dioxindannelse ikke kan henføres til bestemte affaldsprodukter eller affaldsfraktioner, der har en sådan karakter, at de kan holdes adskilt fra det øvrige affald.

Dette gælder også for adskillelsen i mekaniske affaldssorteringsanlæg, som eksempelvis søges udviklet af S-kommunerne. Samtlige fraktioner, herunder den brændbare restfraktion, vil indeholde de komponenter, der danner dioxin ved forbrænding.

Det skønnes imidlertid, at en generel reduktion af affaldsmængderne ved at udtage genanvendelige materialer vil bidrage til at nedbringe behovet for affaldsforbrænding og dermed dioxindannelsen.«

Spm. nr. S 1018

Til *miljøministeren* (12/4 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Findes der dokumentation for den implícite antagelse i dioxinrapporten, at dioxin og furankoncentrationen skulle være større inden end efter eventuelle rensningsfiltre?«

Begrundelse

Fra det japanske affaldsforbrændingsanlæg på Tsushimaøerne rapporteredes i 1984, at der efter rensningsanlægget fandtes en 7